

L'Onada

IDEES ◆ REPORTATGE ◆ CULTURA ◆ ACTUALITATS

"La candidatura d'E. R. C. representa la reafirmació, la intensificació de l'impuls vital i revolucionari del 12 d'Abril..."

Humbert Torres.

Redacció i Administració:
Carrer dels Metges, 27

Any II

Sant Feliu de Guíxols, 18 de Novembre de 1933

Núm. 60

EDITORIAL

Panorama electoral

Es necessari remarcar l'orientació que pren la lluita electoral de demà. Les circumstàncies porten a considerar que l'estratègia de la batalla ha de situar-se en dos pols doctrinalment separats.

Aquests dos pols encara a Espanya són l'oposició de les dues forces motrius que funcionen en el mecanisme polític.

Una d'elles, representa la dinàmica de les idees i de l'acció.

L'altra, significa l'estàtica, el conservadurisme, la reacció depressiva.

No és possible actualment matisar els perfils cromàtics de les tendències polítiques d'altra manera. Dia vindrà, indubtablement, que altres orientacions predominaran i accentuaran llur posició eficient en el sí de la política. Els homes d'avui hauran de deixar pas per a les realitats adients del demà.

Però, mentre esdevingui aquesta evolució; mentre la política espera altres coloracions que s'adiguin a les formes noves que ens reserva el futur, és just i escaient de puntualitzar les posicions tàctiques en dos únics perfils globals: Dreta; ço és, regressió, absorció, antivitalisme. I Esquerra; que vol dir evolució, intervenció, avenç.

L'elector de demà ha de tenir compte de saber considerar aquest dos termes, aquestes dues fites fonamentals.

El moment actual és d'una responsabilitat profunda.

La reacció es troba disposada a reconquerir el seu poder. Va de dret a aconseguir una revisió constitucional com a inici, per arribar al fons de l'enderrocament de la República.

No és que ocultí els seus propòsits ni les intencions. Ben clara i categòrica palesa la seva propaganda.

Tan clars fossin els seus procediments! Dels seus procediments cal recelar i cal defensar-se.

I la millor defensa i el més eficaç recel és el de que tots els esperits liberals, tots els homes progressius, plantin cara a l'ofensiva reaccionària, exercitant amb coratge el dret del sufragi, l'arma legal política per excel·lència, a favor de la tendència d'esquerra que més possibilitats de triomf ofereixi.

Ha parlat el senyor Cambó...

Ha estat suara, en aquesta campanya electoral, d'evident passió política, d'una pugna més accentuada entre els bàndols esquerristes i dretistes, que la veu ronca i la paraula pausada de Francesc Cambó, ha deixat sentir-se públicament. Ha estat suara, amb la República en marxa i en els moments passionals de la lluita social, que la veu del líder de la Lliga ha definit, sense reserves, ben clarament, la posició del partit que acabdilla. Tot just fa dos dies. Dos dies només. Ha parlat, el senyor Cambó...

Ha parlat el senyor Cambó i ho ha fet com esperàvem, com calia suposar. L'home humil i pobre d'ahir, l'home pretensions i ric d'avui, ha manifestat el seu programa; el programa del seu partit. Ni més ni menys. La

veu enrogallada de l'advocat ric, de l'ex amic de Primo de Rivera, del servidor del més gran enemic de Catalunya, l'ex rei, ha exposat tot un pla polític, tota una executòria a realitzar. I l'home, l'home del tacte fi en les esferes polítiques d'Espanya, l'home que juga amb la política quan aquesta li convé, s'ha declarat—i ha declarat el seu partit, naturalment—republicà, però republicà revisionista.

I Cambó ha estat aplaudit. I Cambó ha estat correspost per l'entusiasme i per l'aprovació d'una multitud que l'escoltava, d'una massa de ciutadans i ciutadanes que anaven a escoltar-lo convençuts els uns, convençudes les altres. Es cert. Una multitud; una massa de ciutadans i ciutadanes; però ni en aquesta multitud ni en aquesta massa, no hi havia distincions de classe. Tots representaven el capital.

Ha parlat el senyor Cambó i calia

esperar l'essència del seu parlament. El candidat a diputat a Corts, el republicà revisionista, ha combatut el parlamentarisme, ha atacat la democràcia. Així, amb tota la nuesa. No n'ha tingut prou de blasmar l'obra republicana i socialista bastida pels representants de la nova Espanya, sinó que s'ha declarat enemic de la influència que exerceixen les Corts damunt del territori espanyol; de la influència i de l'autoritat de l'instrument governamental més democràtic que pot tenir una nació. Potser Cambó s'ha descuidat o ha volgut descuidar-se de manifestar els seus anhels més íntims. Potser Cambó s'ha adonat que Hitler no era, per a Catalunya, gens simpàtic.

La veu del representant del dretisme català, ha defensat l'autocràcia, la tradició, el privilegi. No faltava més. I mentre ho ha defensat amb valentia ha sabut atacar amb cert tacte fi de polític vell les lleis més dignament republicanes. Ara, segurament, després d'haver parlat tan clar, li serà més factible l'organització d'aquell «famos» partit de centre, el seu somni constant de fa una pila d'anys.

Ha parlat el senyor Cambó, el financer, el negociant i l'antic oportú de la política. La seva veu lenta i ronca ha anomenat perills, ha citat camins a seguir, ha formulat acusacions, ha referit fets, però no ha dedicat cap retall d'oratoría a l'anarquista de Tarrassa; ni a la proclamació de la República a Barcelona, dels carrers i places de la qual encara ara sembla sentir-se l'eco de les cançons i rondalles populars i espontànies d'un poble satisfet i entusiasmat, que recordava al líder de la Lliga com a un enemic; ni de les seves gestions palatines quan portava una «casaca» de ministre que vestia molt, ni tampoc dels seus negocis enormes quan Madrid i Espanya no eren tan europeus i eren més antidemocràtics.

Qui creu possible que la democràcia catalana cregui amb un home com en Cambó? Qui pot esperar d'ell i dels seus amics una tasca governamental que acompleixi els anhels d'aquesta majoria grandiosa de l'Espanya nova? Qui podria pensar ara amb una llei autonòmica pels catalans si uns homes republicans de Catalunya i de fora de Catalunya no haguessin fet la Revolució?

Avui, demà i sempre, mentre l'ideari de la Lliga tingui, com a fet

primordial, el del manteniment de la seva classe en perjudici de la única i justa prosperitat catalana, cal detestar aquest grup, menysprear-lo, no cedir-li el vot. Els catalans republicans, liberals i demòcrates, tenim un gran nombre de deures. Entre aquests, un de més principal que els altres: el de privar la victòria de la Lliga.—J. CARNÉ I ROMA.

(Del Diari de Vic)

Però... és què no hi ha vergonya?

Aquesta expressió ha sortit dels nostres llavis en llegir el manifest que el partit de la Lliga ha repartit aquests dies per la nostra ciutat.

Perquè vergonya es necessita no tenir adreçar-se a la dona obrera amb els temes que ells ho fan. Retreure-li les seves misèries, dir-li que no pot donar pa i educació als seus fills, que guanya jornals esquifits, en fi, que és una esclavitzada i que de tot això en tenen la culpa *les follies de les pertorbacions socials anàrquiques que priven d'anar a les solucions de justícia*; dir això, ells, els homes de la Lliga, els grans capitosos del capitalisme català, no és passar ja dels límits del cinisme? No és mofar-se de la dona obrera recordar-li que passa misèria, els principals causants d'aquesta misèria? No és fer escarni a la classe treballadora invocar la justícia, aquests homes que han defensat sempre i defensaran tant com puguin les més ominoses injustícies?

Bé està que repeteixin la seva cançó del patriotisme, i del catalanisme, i de la pau social, i de l'ordre, i dels drets de la religió (de la seva); bé està que entorn d'aquestes paraules basteixin tot un món de mentides que és el que a ells els cal per a continuar fruit dels seus privilegis. Però, parlar de justícia, ells, els homes de la Lliga? I quina justícia és la que ells volen? Què entenen ells per justícia? Poden aquesta gent, sense enrogir-se, adreçar-se a la dona obrera, a la seva esclavitzada i dir-li que els ha de votar a ells per tal que no es trobi amb *la llar apagada, la família disgregada, el marit sense obligacions, la paga que curteja (!), els fills que se'n van?* (Tot un poema!) No és un escarni això?

Si no ho és, que vingui el Crist, aquell immortal geni de la Bondat, la doctrina del qual estan explotant, i que ho digui.—F. C.

Taxis MARAÑÀ

Sta. Llúcia, 25 / Telèf. 119

ST. FELIU DE GUIXOLS

Per una Catalunya viva!

per JOSEP M. MASSIP

Heus ací, sobre les parets ciutadanes, el cartell: la mare, el pare, els menuts en marxa. Hi ha cosa d'ambició i d'optimisme en els rostres. Les musculatures vibren en l'afany. Sobre els caps, una bandera. A les mans, un frenesí de viure.

Al peu unes lletres nobles, que ni caldria que el dibuixant les hagués perfilades de tant com palpiten en l'ànima de la pancarta. Unes lletres: «Per una Catalunya viva!...»

Bonic el cartell. Bonica la idea. Brillant i justa la composició. El pare, la mare, la fillada. I una Catalunya viva. I els plecs airosos d'una bandera entranyable.

Però, què és això? ¿I aquestes altres lletres, que no havíem vist? ¿Què diuen, què signifiquen? Com? ¿«Votem la Lliga Catalana»? La Lliga? Però, és possible? El dibuixant ha sofert una error, segurament. L'encàrrec degué ésser un altre. No és possible...

Per una Catalunya viva...

¿Què ha fet i què està disposada a fer la Lliga per una Catalunya viva?

A veure: què vol dir «una Catalunya viva»? ¿Quin concepte té un d'aquesta cosa augusta d'una pàtria «viva», que equival a una pàtria forta, jove, justa, rica, fecunda, ambiciosa?

Un en té aquest concepte: llibertat i dignitat. Orgull de justícia i de civilització. Escalfor de cor en la llei. Fraternitat. Igualtat. Audàcia per contemplar sense odi totes les aurores noves que apuntin en l'horitzó dels ideals humans. I potser, com a símbol, sota les banderes de pau, un pavelló encalat i noble, d'amples portaldes cordials: l'Escola.

Romàntica, la visió? Una mica. Possiblement en el mateix esforç dels homes per acostar-s'hi hi ha els primers desencerts i les primeres rancúnies.

Per una Catalunya viva...

¡Ah, però no és la Lliga qui pot realitzar-la! No! Aquí es juga una baixa paradoxa. ¡Aquí es manipula sense escrúpol amb paraules intangibles!

No! Una Catalunya viva. . No és la Lliga, no, qui pot realitzar-la. Trenta anys ha tingut per demostrar-ho. I ens tornà—ella, la proxeneta—una Catalunya com una concubina!

Per una Catalunya viva...

Però com?

¿Amb les bandes del baró de Koenig buscant el cor dels obrers catalans, o de Seguí, o de Francesc Layret, el gran esguerrat?

¿Amb la venda d'una dignitat de catalans a canvi d'una situació política que oferia el jerarca esquizofrènic que acabava de solidaritzar-se amb la vella ofensa sagnant de Felip?

¿Amb l'acatament, i l'ajuda a un pobre foll que erigia l'espasa insurgent en signe de llei i de justícia, i dividia el país exactament en persones decentes—les que perseguia—o indecenes—les que col·laboraven amb ell?

¿Amb el cinisme d'explotar l'anhel de tot un poble com a escambell polític, i mantenir durant llargues anyades la prometença d'una dignitat que

Banc de Palafrugell

PALAFRUGELL
ST. FELIU DE GUIXOLS / LA BISBAL
TORROELLA DE MONTGRI
LLAGOSTERA

Sucursal de
St. Feliu de Guixols

Es dedica a tota mena
d'operacions de Banca i Borsa.

Useu el LLEIXIU BERENGUER, marca
El Guerrero

que és, sense cap dubte, el millor, per ésser un desinfectant de primer ordre i per tenir un poder blanquejador molt per damunt de qualsevol dels lleixius corrents. La seva gran riquesa en clorur actiu permet d'empregar-lo en solucions diluïdes, ço que fa que el lleixiu EL GUERRERO sigui el més econòmic de tots.

ESTALVIAREU COMPRANT-LO
MARCA REGISTRADA / PATENT N.º 65.246

Fabricat en la Electro Química Berenguer, S. L.
Fàbrica de Clorur de Calç
Sosa Càustica i Lleixiu. / GIRONA

El decret de protecció a
la indústria surotapera

Per la seva extensió, ens veiem privats de publicar íntegrament el text d'aquest decret del Ministeri d'Indústria i Comerç, de data 9 del mes que som, i del qual ja donàvem compte en la nostra edició anterior.

Ens limitarem, doncs, a transcriure els articles primer al cinquè que considerem com el tot de l'al·ludida disposició, ja que els restants únicament es refereixen a les normes que s'estableixen per a la reglamentació de la mateixa, al termini que ha estat fixat per a la presentació de reclamacions per part d'aquelles empreses industrials o particulars que es creguin perjudicats per algun dels seus preceptes, etc...

«Artículo 1.º—En la construcción de edificios total o parcialmente pagados, subvencionados o avalados con fondos públicos, sean del Estado, de la Provincia o del Municipio, Corporaciones oficiales o Empresas concesionarias de servicios públicos y destinados a vivienda, enseñanza, acuartelamiento, hospitalización, laboratorios de análisis y almacenamiento de substancias alimenticias, medicamentosas o análogas, se empleará el corcho aglomerado sin aglutinante en la proporción y medida que técnicamente corresponda en cada caso con arreglo a la índole de la obra de que se trate y siempre que no se justifique que el empleo de este material representa aumento del precio de la construcción respecto del de otros con que pudiera substituirse.

Artículo 2.º—Los directores facultativos de las obras a que se refiere el artículo anterior certificarán, bajo su responsabilidad, a la terminación de ellas, atestiguando el cumplimiento de lo preceptuado en este decreto, no sólo en cuanto al empleo del corcho en la proporción conveniente, sino respecto de que tal material reúne en punto a coeficientes de inductibilidad térmica y de resistencia a la disgregación las condiciones universalmente admitidas.

Artículo 3.º—Por los servicios técnicos oficiales correspondientes se dispondrá con la mayor urgencia posible lo necesario para la aplicación del corcho a la construcción de vagones de ferrocarril, autobuses, camiones y otros medios de transporte, tanto dedicados a la conducción de viajeros como de carnes, pescados, ganado vivo, leche y substancias alimenticias en general, en relación con

las distancias normalmente recorridas en el tráfico correspondiente.

Asimismo se ordenará la aplicación del corcho en la construcción de buques y sus accesorios en la proporción que cuadre al servicio a que se les destine.

Artículo 4.º—Los líquidos destinados al consumo público al detalle y que, por su composición química no sean alterables en contacto con el corcho, deberán ser vendidos embotellados o envasados, ya se presenten o no bajo una marca comercial, nombre o cualquier signo que sirva para distinguirlos de otros productos similares, y los mencionados envases habrán de estar constituidos bien por tapones de corcho o bien por dispositivos a base de dicho artículo, a los efectos del contacto con el líquido envasado.

Artículo 5.º—Cuando los mencionados líquidos sean vendidos al detalle en botellas o frascos llenados en el momento de la venta, los expendedores estarán obligados a cerrar el envase con un tapón de corcho nuevo para cada vez que la operación se realice y sin que, en ningún caso, pueda ser utilizado el que ya hubiese sido empleado para el mismo destino, aun cuando se tratara del mismo envase.»

Com es pot veure, si una vegada hagi entrat en vigència aquest decret, hom tingués cura de prendre aquelles mesures conduents a garantir-ne el seu compliment exacte—*that is the question!*—no fóra pas aventurat d'assegurar que aquestes atinades disposicions comportarien una notable intensificació en el consum de taps i altres manufactures de suro en el mercat espanyol, la qual cosa podria constituir un evident paliatiu per a la fonda crisi per que travessa la primera indústria de les nostres comarques.

ES VEN CASA carrer
Vallès i Ribot, 41
planta baixa, 2 pisos i jardí. Útil
per a tres estadants.

RAÓ: a la mateixa casa i a
aquesta Administració.

Llibreria de JOSEP PASCAL

GRAN ASSORTIMENT DE POSTALS
I LLIBRES CATALANS I CASTELLANS

Diaris: «La Humanitat», «L'Opinió», «La
Publicitat», «Las Noticias», «El Día Grá-
fico», «El Diluvio», «El Progreso»

i premsa de Madrid.

Panoràmiques electorals

Tammateix, contràriament al que hom podia preveure vuit dies enrera, no s'han pas celebrat a Guixols un excés de mitins electorals. Dilluns, dimarts i dimecres. Tres dies seguits, però després hom ha pogut reposar i meditar. «Bloc Obrer i Camperol», «Lliga Catalana» i «Esquerra Republicana de Catalunya» són els partits que han parlat al poble guixolenc. Demà parlarà ell. El poble. Veurem com parla. Estem segurs que l'haurérem d'aplaudir.

Una persona que podria estar-ne ben assabentada, ens comunica que la Lliga Catalana té absoluta confiança de guanyar a la nostra ciutat. No ho trobaríem pas gens estrany. Fet i fet, fora la primera vegada que no guanyarien... abans de les eleccions. Evidentment, sempre han tingut un encert formidable amb els càlculs. Es clar que alguna vegada podria fallar. Suara ho ha fet remarcar el propi Cambó: «En matèria electoral, mai dos i dos fan quatre: o fan sis o no arriben a fer un».

I ara que parlàvem del Sr. Cambó. En un passatge del seu discurs—oració que restarà memorable, segons ha dit «El Gironès i cal creure-ho així—al Palau de la Música Catalana, hi trobem: «Es precis, senyores i senyors, que acabi aquest període d'alegries (com ha anat això?) i d'incompetència, que es cloqui el cicle revolucionari, que no es descobreixen ja més mediterrànies...»

El que a nosaltres ens plauria fóra descobrir com s'ho ha fet el Sr. Cambó per a aconseguir l'èxit assolit per la COGECO.

I va la darrera. Prometem no molest-lo més. En l'esmentat discurs també digué: «Jo no difamaré. ni solament nomenaré persones; jo prego, jo demano a tots el propagandistes de la Lliga, que, en tota aquesta campanya electoral, exposin el nostre programa, comentin actuacions, però que no agraviin ningú». Magnífic. Ara que el que haurà succeït és que aquest prec no arribarà, potser, a coneixement dels interessats.

Sr. Cambó, li oferim de repassar les flamants darreres edicions de *El Gironès*, entre altres, i es convençerà que cal cridar molt per a fer creure a certes persones. I consti que ens dol.

no podia venir mai perquè el gran interessat en què no vingués era precisament el senyor a qui servia incondicionalment?

¿Amb l'egoisme d'oposar l'interès personal d'una fortuna o d'una posició a l'interès col·lectiu d'una pàtria i a l'afany multitudinari d'alliberament i de dignificació?

¿Amb la covardia de no saber afrontar la responsabilitat d'un fracàs, i abandonar aquell poble de qui es deia servidor i patriota, i passar les fronteres, i endur-se'n riquesa, i conspirar, i desprestigiar, i odiar, i vendre?

¿Amb el fanatisme de voler imposar sobre les consciències joves l'imperi d'una religió, d'una casta, d'una societat secreta i repulsiva, dedicada a grans negocis d'empresa i a baixes conxorxes d'alcova i de llar?

¡Això no és una Catalunya viva!
Això és una Catalunya borda, venuda, traïda, enfangada, prostituïda per totes les apetències innobles del bordell i de la infàmia.

¡Això no és una Catalunya viva!
Ni ho seria. Ni ho serà mai. Menteix qui ho afirma, i injuria el poble alliberat de tuteles i de concubinatges.

Per una Catalunya viva, sí!

Però no és la vella proxeneta política la que ha de realitzar Catalunya.

Altrament, no cal. Marxa, ja. Sola. Amb els seus fills. Amb els seus amants, que són aquelles multituds del catorze d'abril. Amb els seus símbols, que és l'alta figura blanca i grisa d'un cavaller. Amb la seva dignitat. Amb la seva llibertat. Amb les seves lleis.

Doncs? ¿Es que la vella proxeneta pensa unglejar altra vegada en l'honor de la pàtria catalana? ¿Es que ha pensat seriosament que anem a consentir-li la profanació? ¿Es que creu que en dos anys de generositat hem oblidat trenta anyades de compra-venda i de baixesa?

¡Per una Catalunya viva, senyor!
En efecte. Però el dibuixant s'ha equivocat, aquesta vegada.

Bonic el cartell sobre les parets ciutadanes: la mare, el pare, els fills. En marxa. Endavant. Les mans arrapades a la vida i els caps enlaire, sota les banderes.

Però no s'enganyi, el dibuixant. No jugui tràgiques mentides de noms. No són els que han pagat amb diners la seva obra els que donaran carn de realitat al cartell. Són precisament els altres. Tots els altres. Els que marxen a l'unison de les nobles figures del cartell. Els que han esperat justícies que no venien; els que han cregut en prometes que eren parany; els que han clamat pel pa que se'ls negava; els que han repudiat el fratricidi...

Són ells. Els de baix, els del carrer, els de la multitud. En la marxa, han après de conèixer homes i consciències. Han après de mirar als ulls i distingir homes de traïció i homes de lleialtat. I han seguit la marxa. Però un home s'ha incorporat a l'exèrcit de pau. Es diu Francesc Macià. Ell i les seves multituds faran aquesta Catalunya viva que menteixen, aquests dies de passió, uns cartells ciutadans...

Perfumeria Internacional
Rambla Vidal. 44
La més selecta i la més assortida

Es senyal de distinció i de bon gust, viatjar amb

TAXIS VILOSSA

Inglés - Alemán

Profesor natural de lecciones, conversaciones

HOSPITAL. 26 - 3.º

Situació dels Col·legis Electorals de la nostra ciutat i nombre d'electors de cadascun d'ells, segons el Cens que regeix per a les eleccions de demà:

Districte Primer		
Secció 1. ^a	— Plaça República, 23	Electors: 523
» 2. ^a	— Carretera Girona, 18	» 490
» 3. ^a	— Rambla Vidal, 18	» 509
» 4. ^a	— Salmerón, 102	» 380
» 5. ^a	— Bohera, 28	» 500
Districte Segon		
Secció 1. ^a	— Sant Martirià, 13	» 530
» 2. ^a	— García Hernández, 33	» 479
» 3. ^a	— Algavira, 45	» 591
» 4. ^a	— Girona, 36	» 487
» 5. ^a	— Fermí Galán, 87	» 588
Districte Tercer		
Secció 1. ^a	— Carme, 14	» 542
» 2. ^a	— Vallés i Ribot, 42	» 562
» 3. ^a	— Carretera Palamós, 42	» 373
Per tant, el total d'electors, homes i dones, compresos en el Cens actual guixolenc, és de		6554

Cinema

Saló Catalunya. — Es projectaren el film francès «Amores de medianoche» i la comèdia alemanya «Aventura de una mujer bonita».

La primera va ésser una acceptable comèdia dramàtica, profundament sentimental, interpretada per Daniela Parola i Jacques Varenne. Remarcable per la seva bona fotografia i tècnica cinematogràfica i també pel treball artístic dels seus intèrprets.

«Aventura de una mujer bonita», va tenir un començament original desenrotllat amb molt d'encert i amb exquisida sensibilitat, però no tinguérem la sort que continués així fins a l'acabament, puix que s'apartà del bon camí en que havia començat per a arribar a unes escenes lamentablement banals i de mal gust, que deslluïren completament la pel·lícula. Lil Dagover, es mostrà una gran actriu, intel·ligent i molt fotogrènica. Hans Rehmann, va plaurer's també. Completaren el programa Dibuxos sonors i Eclair Journal.

Cine Mundial. — Aquesta setmana va projectar-se en aquest saló un programa de pel·lícules en sèrie. Sobresortí però «La Horda Argentada» que encara que el seu argument sigui en extrem gastat féu les delícies del públic el lloc on es desenrotlla bona part d'aquest film.

Es tracta d'una gran manufactura pesquera d'Alaska on un hom pot donar-se compte de la importància que té aquesta indústria en aquell país.

Malgrat ésser molt fluix aquest programa s'aplegà un nombrós públic en aquest Cinema, sobretot en la sessió de tarda del diumenge.

Aquesta empresa anuncia «Danton» i «20.000 años en Sing Sing».

Saló Novetats. — La setmana passada es projectaren «Corsario» per Chester Morris i Alison Lloyd i «El Vencedor» per Kate de Nagy i Jean Murat.

La primera es tracta d'una de tant produccions americanes, d'argument bon xic inversemblant. Es basa en els fabulosos negocis que reporta el contraban de licors que arreu de les costes americanes s'efectuava durant la vigència de la «Llei Seca».

Quant a la segona, és una fina opereta Ufa, versió francesa, en la qual l'irradiant simpatia dels actors principals, atreu l'atenció i tira endavant el film.

Completaren el programa Revista Paramount i el documental «Perros de Muestra».

CONFERÈNCIES PER A SENYORA - Preus mòdics
HOSPITAL 26, 3.º

Petit reportatge

L'Agrupació Romea. — Probablement per al dia 27 del corrent aquesta activa agrupació, posarà en taules en el Saló Novetats, el poema dramàtic en vers de Jaume Rosquelles Alesau, titulat «Encegament».

Els desitgem un nou èxit.

Conferències sobre sociologia. — El «Casino Llagosterenc» de la veïna vila de Llagostera té anunciat el següent programa, altament notable, de conferències sobre Sociologia:

Dia 24 de Novembre, a càrrec del senyor Manuel Serra i Moret, sobre «Socialisme».

Dia 29 de Novembre, a càrrec del senyor Joaquim Maurín, sobre «Comunismo».

Dia 14 de Desembre, a càrrec del senyor Angel Pestaña, sobre «Anarco-Sindicalismo».

Dia 22 de Desembre, a càrrec del senyor Cassià Costal Marinelo, sobre «Educació social».

Gener del 1934, a càrrec del senyor L. Nicolau d'Olwer, sobre «Liberalisme i democràcia (règim vigent)».

Es d'esperar que aqueixes conferències tindran l'èxit que, per llur importància cultural, mereixen. Seria de desitjar que el lloable exemple donat pel «Casino Llagosterenc» es veiés imitat per entitats polítiques o culturals d'altres poblacions catalanes, entre elles la nostra.

Registre civil. — Moviment demogràfic registrat a la nostra ciutat durant els dies 10 al 15 del mes que som:

Defuncions. — Josep Juncà Muné, de 70 anys; Martí Dalmau Montaner, de 58; Ursula Mercadé Juli, de 73.

Moviment del port durant la primera quinzena de Novembre. — Vellers espanyols: «Comercio» (2 vegades), procedent i destinat a Barcelona; «Miguel Murall», procedent de Torrevella; «Patricio Sala», procedent d'Andraitx.

Vapors espanyols: «Arriluze», procedent d'Algecires; «Ambos», procedent de Cartagena; «Ario», procedent de Sevilla; «Virgen de Africa», procedent de Castelló de la Plana.

Vapors anglesos: «Cano», procedent de Lisboa i destinat a Londres; «Cid», procedent d'Hamburg i destinat a Londres.

Vapor suec «Iberia», procedent d'Hernösand i destinat a Gènova.

Vapor noruec «Primula», procedent de Cardiff.

Vapor alemany «Messina», procedent d'Hamburg i destinat a Marsella.

Vapor americà «Executive», destinat a Nova Iork.

Casa de la ciutat

Sessió ordinària de segona convocatòria celebrada per la Comissió Gestora el dia 10 del corrent presidint el senyor Valls i amb assistència del senyor Campà.

Es llegida i queda aprovada l'acta de la sessió anterior.

Aiximateix s'aproven els següents dictàmens: Extracte dels acords presos durant el passat mes d'Octubre; padró per a l'exacció de l'impost sobre Casinos i cercles d'esbarjo format a intervenció i els comptes de Caixa corresponents al tercer trimestre d'enguany, presentats pel senyor Dipositari municipal.

I no havent-hi més assumptes de què tractar, s'aixeca la sessió a dos quarts de deu de la nit.

Taxis Villosa
Telèf. 80 Fermí Galan, 73

Imp. C. Barnés, Palamós. Telèf. 100

Casaments Bateigs
TAXIS VILOSSA

Demaneu sempre

les excel·lents
gasoses

BATET

◀ són fabricades
únicament amb sucre ▶

L'onada

IDEES * REPORTATGE * CULTURA * ACTUALITATS

l'onada

Preus de subscripció:

Guixols, trimestre 2'00 Ptes.
Fora, trimestre 2'25 »
Estranger, un any. 15'00 »

NÚMERO SOLT: 15 cèntims

Anuncis i reclams, segons tarifa
Pagament a la bestreta

Dones :

La República ha alliberat la dona i li ha concedit tots els drets de ciutadania, que les velles oligarquies monàrquiques li negaven. En lloc d'adular-la amb xerrameca complimentosa i buida, li ha donat una jerarquia social i legal al costat de l'home i l'ha alliberada de prejudicis i d'esclavituds.

La República ha aixecat escoles i tallers per als fills de totes les dones, sense distinció de classe ni fortuna. Abans eren només els fills dels rics els que podien aspirar a ingressar a la Universitat i a les Escoles superiors. Avui són també els fills dels pobres. No és la fortuna sinó la capacitat la que obre les portes de la cultura.

La República ha acabat amb el pesombre de la guerra d'Àfrica. Amb el nou règim democràtic, les mares i germanes dels soldats no viuen en el martiri d'esperar una carta amb la notícia de la mort o de la desaparició del fill i del germà.

La República és per a la dona la llibertat, la dignitat, el respecte, la consideració, el reconeixement de tots els drets civils: Per a la dona catalana, la República és també la digna autonomia de la seva pàtria.

Contra d'ella s'aixeca l'església catòlica i les dretes. irades de veure que la dona s'allibera de la seva adjectió. Aquestes comissions de «senyores» de la Lliga que visiten les mestresses de casa, aquesta campanya de la Premsa clerical, aquesta difamació empresa contra els homes de la República, tenen, entre altres, un objectiu: el de reconquistar un domini que els fugí de les mans. I el de tornar a la incultura i a la ignominia d'abans, sobre les quals les dretes podien viure, enriquir-se i manar.

Les dones amb el seu vot disposen d'una arma definitiva per acabar amb qui voldria tornar-les a la condició d'esclaves.

Cambra Oficial de la Propietat Urbana de la Província de Girona

CONVOCATORIA. — Havent-se disposat per l'Excm. se-nyor Governador Civil d'aquesta Província l'anul·lació de la proclamació de candidats organitzada per aquesta Cambra el dia 7 del corrent i ampliació del termini de la convocatòria d'eleccions a l'objecte de donar més amplitud i efectivitat a les dites properes eleccions de Membres d'aquesta Cambra i a l'ensemps més publicitat a les mateixes, d'acord la Cambra amb el dit Excm. Senyor Governador Civil i en virtut del que es disposa en l'Ordre del Ministeri de Treball i Previsió de data 26 d'agost de 1932, segons prevé l'article 28 del Reglament definitiu per a l'organització i funcionament de les Cambres de la Propietat Urbana i atenent al que es disposa en el mateix reglament i altres disposicions vigents, per la present es convoca a eleccions ordinàries per a la renovació triennal reglamentària de la meitat dels Membres que constitueixen aquesta Cambra i extraordinària de les vacants i dels que exerceixen interinament el càrrec per haver estat elegits per la Cambra per a cobrir vacants el nombre i representació dels quals és com segueix: Elecció ordinària: 3 Membres representants del grup 1er. categoria 2.ª (constituïda per contribuents que en el concepte de contribució urbana satisfan al Tresor públic, sens recàrrecs, de 300'01 a 500 pessetes); 3 Membres del grup 2on., categoria 2.ª (constituïda pels contribuents que satisfan de 100'01 a 200 pessetes. — Elecció extraordinària: 2 Membres dels 5 que representen el grup 1er. categoria 1.ª (constituïda pels contribuents que satisfan per concepte de contribució, sens recàrrec, al Tresor públic, de 500'01 endavant).

Les eleccions per a la representació de totes aquestes categories es celebraran l'últim diumenge de Novembre, dia 26, amb subjecció a les indicacions següents:

1.ª Els electors començaran a les nou hores del dia assenyalat, acabant a les quinze.

2.ª Els electors inscrits en les categories expressades, hauran de votar els seus respectius representants, el dia indicat, a les hores esmentades podent emetre el seu vot en qualse-

vulla de les «mesas» establertes mitjançant la presentació de l'últim rebut de la Cambra en el qual per la Mesa es farà constar haver votat a l'objecte d'evitar que es pugui votar una altra vegada.

3.ª Hi haurà en aquesta ciutat quatre col·legis electorals, un per a cada categoria, establerts al local de la Cambra, carrer de Ciutadans, número 12, i en les dependències que s'indicaran en el propi local.

4.ª Per a facilitar als electors hi haurà un col·legi electoral en les Cases Consistorials de les següents poblacions: Figueres, La Bisbal, Puigcerdà, Olot, Sta. Coloma de Fornés, Palafrugell, Palamós, Ripoll, St. Feliu de Guixols, Blanes.

5.ª Les Mesas establertes al local de la Cambra es constituiran mitja hora abans de l'assenyalada per a començar l'elecció; seran constituïdes per dos propietaris, presidides per un Membre de la Cambra, i les Mesas establertes en les poblacions esmentades es constituiran a la mateixa hora i seran constituïdes per dos propietaris i presidides per un Delegat de la Cambra; devont els electors de les diferents categories expressades votar tots en dita Mesa, únic col·legi establert, fent constar el grup i categoria a què pertanyen amb la presentació del rebut de la quota corrent d'associat.

6.ª El nomenament dels individus que han de constituir les diferents Mesas serà efectuat per la Junta de Govern entre els electors inscrits al cens.

7.ª La Junta actual de la Cambra es reunirà en sessió reglamentària en el seu domicili, social, el 21 de Novembre a les 11 hores, per a la proclamació de Candidats, acabant en constituir-se dita Junta, el termini d'admissió de propostes de Candidats.

8.ª Aquestes hauran de presentar-se subscrietes almenys per electors en nombre equivalent al cinc per cent del total de la seva categoria, en els Cens electorals de la Cambra, però si el nombre d'aquest és superior a 400, n'hi haurà prou amb que la subscriuguin 20 electors.

Per la votació i escrutini regiran les disposicions de la llei Electoral de 8 d'Agost de 1907, conforme disposa l'article 32 del Reglament de 6 de Maig de 1927;

9.ª En cas de dubte respecte de la identitat de l'elector, deurà aquest justificar la seva qualitat amb el rebut de la quota d'associat i la identificació de la seva persona a satisfacció de la Mesa.

Girona, 10 de Novembre de 1933.
El president, F. Casadevall. El Secretari, Manuel Roqueta.

Ciudadà :

Tots els factors que juguen en la lluita de demà són prou visibles perquè ens calgui enumerar-los un per un.

Els migradíssims avenços que en punt a millores de caràcter social i la vasta però incompleta obra que en matèria de cultura has pogut veure assolir-se en dos anys i escaig de República, han estat prou per a que tota aquella gent que a la implantació del nou règim cuità a passar les fronteres o adoptà una actitud expectant i callada, temerosa que el poble punís les seves injustícies, avui s'hagi conjurat per a escamotejar tota la tasca realitzada i torni a plantar-te cara, disfressant les seves ominoses intencions amb uns falsos afanys de voler transportar-te a una era de pau i de benestar.

Aquesta reacció cavernària — és evident — ha estat possible per un excés de tolerància i gairebé diríem per un empatx de democràcia dels homes que han tingut a les seves mans el govern de la República. No volem pas fer-los-en retret. Però el fet convida a detingudes reflexions i a servir-ne una experiència per a l'avenir. I cal que demà, ciutadà, comencis per complir amb el teu deure, acudint a les urnes a reafirmar la teva fe republicana i així poder veure, a la fi, plenament satisfetes totes aquelles il·lusions que en un 14 d'Abril inoblidable et forjares.

Abstenir-te de votar, fóra renegar dels teus drets civils; fóra renúnciar a les avantatges que et pertanyen de l'evolutiva transformació social que ve operant-se i que cal accelerar; fóra assenyalarte una categoria que no correspon a cap individu lleial a l'època; fóra possibilitar el triomf d'aquells que enyoren el retorn a un passat oprobios i infecte.

Demà, amb el teu vot, ciutadà guixolenc, fidel als teus ideals de sempre, diràs eloqüentment el crèdit que et mereixen els personatges de totes les situacions, i per tant republicans de nou encuny, que s'empenyen a redimir-te (?).

**ENTERRAMENTS
TAXIS VILOSSA**

Banc Urquijo Català

Domicili Social: BARCELONA — Pe:ai, 42

DELEGACIÓ DE
SANT FELIU DE GUÍXOLS

COMPRA - VENDA DE VALORS :: CUSTODIA DE VALORS :: NEGOCIACIÓ DE CUPONS :: COMPTES CORRENTS AMB PESSETES I MONEDA ESTRANGERA I TOTA CLASSE D'OPERACIONS BANCARIES

Destil·leries BONET

Sant Feliu de Guixols

Unic fabricant de les especialitats :

Premiat amb Diploma d'Honor i Medalla d'Or a les Exposicions de París i de Barcelona, en 1897 i 1912 respectivament.

GRAN LICOR
ESTOMACAL BONET

Anís Refinat **EL TROMPO**